

11. 12. 2019
Praha

DIY: po tátovi když smrt zpozorní naše životy

Režie: Ewa Zembok
Scénář: Dagmar Radová
Dramaturgie: Lucie Ferenzová
Scéna a kostýmy: Petra Vlachynská
Hudba: Pavel Neškudla
Hrají: Halka Třešňáková, Kristýna Frejová, Pavel Neškudla
Premiéra 10. ledna 2020

A studio Rubín uvede v rámci 52. sezony zastřešené tématem *O čem jsme zapomněli mluvit?* další autorskou inscenaci. 10. ledna 2020 představí absurdní komedii *DIY: po tátovi*. Ta je prokládaná úvahami nad nelehkým tématem – smrtí blízkého člověka a znovu objevováním jeho osobnosti skrze věci, které po sobě zanechal. Děj inscenace se odehrává v bytě po zemřelém otci. Setkávají se v něm dvě sestry a znenadání se objeví mladý muž. Jejich údajný bratr. Autorkou této detektivky s prvky eseje je Dagmar Radová. Sourozence představují Halka Třešňáková, Kristýna Frejová a Pavel Neškudla. Tyto tři herecké osobnosti režíruje Ewa Zembok.

Jak moc známe svoje blízké? Čemu může člověk věřit, když jediný, kdo by mu mohl pravdivě odpovědět, už tady není? A jaký vlastně ten člověk ve skutečnosti byl? Právě tyto otázky staví do popředí svého textu Dagmar Radová, která inspiraci čerpala jak z knih Jana Balabána *Zeptej se táty* a *Životní úklid* švédské umělkyně Margarety Magnussonové, tak z vlastní osobní zkušenosti. Ve scénáři tematizuje fakt, kdy smrt blízkého člověka zpozorní naše životy, promění pohled na ztraceného člověka a velmi často změni vnitřně i nás samotné.

Děj umístila do bytu po zemřelém otci, kde se setkávají dvě sestry, které se celkem dlouho neviděly. Jedna žije na maloměstě a druhá v cizině; jedna je trochu přizemní a úzkoprsá, druhá pracuje jako psycholožka. Překvapivé je, že v bytě zmizelo spousty věcí a nic nevypadá tak, jak si to ženy pamatují. A pak se v bytě objeví mladý muž. Jejich bratr, nebo to alespoň o sobě tvrdí. Je výrazně mladší a v bytě se chová jako doma. Vzniká tím řada bizarních a komických situací odhalujících dosud nepoznaná fakta z otcova života, která už nemůže objasnit a vysvětlit.

Tyto komediální scény jsou prokládané monology, které se z intimnějšího a niternějšího pohledu vrací k otci, k jeho osobnosti a k vyrovnávání se s jeho odchodem. Monology fungují jako kontrapunkt k absurditě a komičnosti, jsou niterné a odhalují nám jednotlivé postavy, vyrovnávající se s otcovou smrtí každá skrze svou intimní zkušenost, zatímco touží odhalit něco podstatného o životě svém.

Vzniká tak žánr neobvyklé detektivky - skrze poznávání osobností sourozenců pátráme nejen po obrazu otce, ale i po tom, kým opravdu sourozenci jsou a jak moc jim po otcově smrti záleží na opodstatnění svého života. Proto jsou výrazným motivem věci, které otec v bytě zanechal jako mementa své osobnosti.

A co na tématu smrti blízkého člověka zajímá režisérku inscenace Ewu Zembok? „*Smrt, obzvláště v rodině, je událost, která nás staví do hraniční situace a vyvolává v nás spoustu emocí. Alespoň ze začátku, v prvním okamžiku, jsme vůči tomu bezbranní. Chováme se proto přímo, reagujeme čistě, až pudově. Člověk se nemá za co schovat. A když se díky smrti blízké osoby objeví témata, o kterých se nemluvilo, může dojít ke katarzi. Nebo alespoň k momentu, ve kterém se člověk musí rozhodnout, co s tím faktem udělá. Můžeme vyčistit vzduch a já ráda vytahuji kostlivce ze skříně.*“

Text hry Dagmar Radové vznikal přímo pro tři herecké osobnosti - Kristýnu Frejovou, Halku Třešňákovou a Pavla Neškudlu. Scénu a kostýmy vytvořila Petra Vlachynská, která tím v inscenaci vyzdvihla surreálnou linku intimních světů jednotlivých postav. V „lynchovském“ světě plném bizarních objektů a nadsazených kostýmů dostávají zcela konkrétní a reálné situace další podstatný rozměr absurdity a humoru. Autorem hudby je Pavel Neškudla, který v inscenaci naživo hraje, a to na banjo. Díky tomuto nástroji doplněném o plochy přednahrané baskytary vytváří jedinečnou, tajemnou a lehce bizarní atmosféru opuštěného bytu po otci.

Premiéra inscenace *DIY: po tátovi* se koná 10. ledna 2020, první repríza se odehraje 15. ledna 2020, obojí od 19.30 hod. v prostorách A studia Rubín.

Kontakt pro média

Pavla Umlaufová
e: p.umlaufova@gmail.com
t: 723 901 326

Informace o A studiu Rubín

A studio Rubín je komorní nezávislé divadlo nacházející se v historickém centru Prahy v prostorech sklepního domu U Tří korun na Malostranském náměstí. Za svoji padesátiletou existenci získalo v české divadelní kultuře jméno nezaměnitelné scény, která se ve všech svých etapách soustředila na autorské inscenace a vznik nových divadelních textů. Současná dramaturgie A studia Rubín se orientuje na intimnější, upozaďovanější a subtilnější témata, která nahlíží v širších společenských perspektivách.

Anotace DIY: po tátovi

Dagmar Radová

A studio Rubín

„Co víme o tom, kdo leží v hrobě, který jdeme upravovat?“ (Jan Balabán, Zeptej se táty)

Začíná to stejně jako každá správná kriminálka - smrtí. Táta umřel.

Dvě sestry stojí uprostřed obýváku. Obýváku, který byl osou jejich dětství. A ani jedna tam už řadu let nebyla - důvody jsou různé. Znáte to. Ale táta byl vždycky táta. Táta byl inspirující osobnost. Nechybí tu něco? V bytě výrazně ubylo - všeho! Vždyť se nás ani nezeptal... Pak se ozvou klíče v zámku. Ale klíče máme jenom my dvě, ne? A najednou se objeví ten... třetí!?

Situační detektivka s prvky eseje o hledání toho, jehož obraz se na základě jediného faktu zcela rozpadá. Jak moc známe svoje blízké? Čemu může člověk věřit, když jediný, kdo by mohl nějakou odpověď dát, tady už prostě není? A jaký vlastně byl - jako doopravdy? Pátrání po otci a po vlastní identitě, která se jako křehký koncept buduje od těch druhých, ale důkazy své existence si nakonec každý musí opatřit sám.

Režie: Ewa Zembok

Scénář: Dagmar Radová

Dramaturgie: Lucie Ferenzová

Scéna a kostýmy: Petra Vlachynská

Hudba: Pavel Neškudla

Hrají: Halka Třešňáková, Kristýna Frejová, Pavel Neškudla

Premiéra 10. ledna 2020